

Le Globe Illustré, journal de la famille,
volume II, jg. 3 n° 51, 18 sept 1887, p 610

In het familieblad "Le Globe Illustré" verschenen geregeld bijdragen over Oostende, "notre grande station balnéaire".

In het nummer 51 van 18 september 1887 werd op de voorpagina de gravure "Oostendse burgerwacht schietend op de muiters om de aanval op een Engels schip te verhinderen" afgedrukt, zonder duiding of commentaar.

Op een van de binnenbladzijden van hetzelfde nummer werden tekeningen van "medewerker" M. Bodart met zijn "crayon habile" opgenomen, voorstellende "les types originaux". Schrijver X commentarieerde de plaatjes als volgt : de charmantste tekening is ongetwijfeld die van de mooie baadster die haar kabientje verlaten heeft en zelfzeker naar de golven loopt terwijl iedereen haar aanstaart en haar elegante badpakje bewondert die haar schoonheid accentueert. Er lopen er honderd zulke rond die aan de ogen behagen en dié mensen gelukkig maken die getuige zijn van het gestoei van deze moderne water-nimfen. Soms etaleren ze hun kokette voorkomen, maar kritiek hierop wordt onmiddellijk gesmoord bij het aanschouwen van hun compenserende kwaliteiten.

Als tegenstelling werd diagonaal naar beneden de garnaalvangst afgebeeld , de draagkorf op de rug, het net op de schouder en het mandje aan de arm. Is zij ooit een schoonheid geweest? Dat is moeilijk te zeggen en bovendien maakt het mannelijke pak, nodig voor het harde werk, het ons moeilijk om daarover te oordelen. Zij lijkt ons een veteraan te zijn van wie de wezenstrekken lang blootgesteld werden aan de aanvallen van zon, wind en water. Maar er zijn ook jongeren, lachers en gekdoeners die, terwijl ze van het duin naar het strand afdalen, de passanten allerlei gekke praat naar het hoofd slingeren. Het zijn in 't algemeen stoutmoedige klets-kousen, aardig om te zien en te aanhoren.

Op blote voeten leunt een zelfzekere man tegen een kabientje. Hij is de robuuste badmeester die, altijd waakzaam, mannen en vrouwen die voor het eerst de golven trotseren, begeleidt. Met hem in de buurt hoeft men niets te vrezen en wordt het baden een aangename en ontspannende activiteit. Het zittende besje is aangesteld om de badkargebruikers bij te staan en voor een fooi van enkele centen tovert ze zelfs een glimlach op haar getaande gelaat. Rechts boven zien we twee doorgewinterde zeerobben. De oude zeeman leeft van herinneringen en de jonge staat ter beschikking om een zeetochtje te leiden.

Het kursaal ,boven in het centrum, tot vervelens toe afgebeeld op ansichtkaarten, is de algemene ontmoetingsplaats voor het mondaine volkje dat telkens weer toestroomt uit alle hoeken van de wereld. Het reusachtige gebouw, opengesteld in 1878, kan nu al de talrijke toeschouwers en bezoekers niet meer opvangen, zodat dringend overwogen moet worden om het kursaal te vergroten. (nvdr : het kursaal zal tussen 1905 en 1907 verbouwd worden naar de plannen van architect Alban Chambon, die ook de de Smet de Naeyerbruggen ontwierp).